

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/84/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118359083
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6118359083.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci Ž. Y., L. M., C.. XX. XX. XXXX, S. Š., R. I. X, proti žalovanému: X. R., C.. XX. XX. XXXX, S. B. J., B. J. XX, v konaní zastúpeného JUDr. Štefanom Mesárošom, advokátom, Advokátska kancelária Nitra, Štefánikova 84, o zaplatenie 8 810,-- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 8 810,-- Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4 560,-- Eur od 01. 03. 2017 do 30. 04. 2017 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4 250,-- Eur od 01. 09. 2017 do 31. 10. 2017, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanou žalobou doručenu súdu dňa 31. 10. 2018 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 8810,-- Eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej pôžičky, ktorú mu poskytol.

2. Žalovaný so žalobou vyslovil nesúhlas s tým, že pohľadávku voči žalobcovi uznáva v rozsahu len čo sa týka dlhu vo výške 2000,-- Eur.

3. Žalobca uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 12. 10. 2016 zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bola finančná čiastka vo výške 4560,-- Eur. Žalobca uviedol, že žalovanému odovzdal sumu 1560,-- Eur a 3000,-- Eur mu zaslal na jeho bankový účet. Žalovaný dobrovoľne podpísal výdavkový doklad, ktorý vyjadroval jeho slobodnú vôľu s tým, že finančné prostriedky prevzal, pričom k takémuto odovzdaniu a prevzatiu finančných prostriedkov došlo v Bratislave na Autobusovej stanici Nivy.

4. Žalobca ďalej uviedol, že so žalovaným uzatvoril aj druhú zmluvu o pôžičke dňa 17. 02. 2017, ktorej predmetom bola čiastka vo výške 5250,-- Eur, ktorá bola žalovanému odovzdaná do jeho vlastných rúk, čo potvrdil podpisom na uvedenej zmluve. Žalobca uviedol, že túto pôžičku mal žalovaný vrátiť do 31. 08. 2017. Žalovaný sám mal pripravenú zmluvu o pôžičke s tým, že pri sume požičaných peňazí sa pomýlil a napísal tam sumu 3000,-- Eur, čo neskôr sám opravil preškrtnutím a dopísal sumu, ktorá bola predmetom pôžičky, teda sumu 5250,-- Eur. Žalobca teda uvádzal, že žalovanému požičal celkovo sumu 9810,-- Eur, pričom túto skutočnosť preukazoval aj predloženou komunikáciou sms správami medzi stranami sporu a aj vzájomným telefonickým kontaktom. Z týchto správ vyplynuli jeho žiadosti o splnenie si povinnosti vrátiť pôžičku od žalovaného. Žalobca uviedol, že dňa 02. 01. 2018 mu žalovaný zaplatil sumu 1000,-- Eur a vo zvyšnej časti k úhrade nedošlo. Žalobca uviedol, že nesúhlasí s tým, aby mu bola žalovaná

suma vrátená v splátkach a tak isto nesúhlasil s výpoveďou osoby T. M. ako svedka, pretože táto osoba prítomná pri odovzdávaní peňazí nebola, túto nepozná, nikdy ju nevidel.

5. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil zmluvu o pôžičke zo dňa 12. 10. 2016 podpísanú stranami sporu, ktorej predmetom bola finančná čiastka vo výške 4560,-- Eur, ktorá bola splatná dňa 20. 02. 2017. Z uvedenej zmluvy o pôžičke vyplýva, že dlžník potvrdzuje prevzatie pôžičky v hotovosti dňom podpisu tejto zmluvy.

6. Súd skutočnosť ohľadne odovzdania a prevzatia finančných prostriedkov zo st rany žalovaného mal potvrdené aj výdavkovým pokladničným dokladom zo dňa 12. 10. 2016, z ktorého vyplynulo, že žalovaný prevzal od žalobcu sumu 4560,-- Eur.

7. Súd ďalej vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o pôžičke uzatvorenou medzi stranami sporu dňa 17. 02. 2017, z ktorej je zrejmé, že predmetom pôžičky bola suma 5250,-- Eur, pričom táto finančná čiastka je aj vypísaná slovami v článku 2 uvedenej zmluvy. Z článku 3 uvedenej zmluvy vyplynulo, že dlžník potvrdil prevzatie pôžičky v hotovosti dňom podpisu tejto zmluvy a strany tejto zmluvy sa dohodli na vrátení poskytnutej pôžičky dňom 31. 08. 2017.

8. Žalovaný v podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu uviedol, že predmetom pôžičky od žalobcu, kde mala byť požičaná suma 4560,-- Eur bola len suma 3000,-- Eur, ktorá predstavovala istinu a suma 1560,-- Eur mala byť úrokom, ktorú si však žalobca želel zahrnúť do istiny. Uviedol, že suma 3000,-- Eur bola zaslaná mu na účet dňa 13. 10. 2016, o čom predložil dôkaz a to výpis zo svojho účtu. Žalovaný ďalej uviedol, že požičané peniaze vo výške 3000,-- Eur + sumu 1560,-- Eur ako úrok vrátil dňa 17. 02. 2017 osobne v Bratislave v hotovosti, pričom priamym svedkom takéhoto odovzdania mal byť T. M.. Žalovaný uviedol, že v ten istý deň, teda 17. 02. 2017 chvíľu potom, čo tieto peniaze vrátil, spísal so žalobcom novú zmluvu o pôžičke, kde si opätovne požičal sumu 3000,-- Eur, pričom táto suma bola aj napísaná v zmluve, neskôr bola preškrtnutá žalobcom a napísaná sumou slovom. Žalovaný uviedol, že zo sumy 3000,-- Eur vrátil dňa 02. 01. 2018 prevodom z jeho osobného účtu sumu 1000,-- Eur. Žalovaný uviedol, že uznáva dlh voči žalobcovi vo výške 2000,-- Eur, ktorý je ochotný zaplatiť v splátkach.

9. Súd na základe vyššie uvedeného potom vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 03. 10. 2019 pod č. k. 13C/84/2018-88, v ktorom žalobe žalobcu vyhovel.

10. Na odvolanie žalovaného vo veci rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 18. júna 2020 pod č.k. 17Co/13/2020-124, v ktorom rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

11. Z odvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vyplynulo, že vo veci je potrebné doplniť dokazovanie, vysporiadať sa s námietkami žalovaného a vo veci rozhodnúť.

12. Súd vo veci vypočul ako svedka Y. Q. M. - otca žalobcu, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 17. 02. 2017 bol v blízkosti miesta, kde došlo k udalostiam, o ktorých zrejme hovoril v konaní jeho syn. On sám prišiel synovi odniesť nejaké veci, kedy on mu povedal, že musí si vybaviť nejakú záležitosť a išli na Mlynské nivy, každý svojím autom, pričom on sám zaparkoval svoje motorové vozidlo tak, že stál za autom svojho syna asi nejakých 10 alebo 15 metrov a videl na synove auto, pričom vedel povedať, že syn v aute čakal a potom do jeho auta nastúpil nejaký mladý muž na sedadlo spolujazdca. Rozprávali sa nejakých 10 minút a tento muž potom odišiel. Následne spolu so synom z parkoviska odišli.

13. Súd vo veci ďalej vypočul ako svedka T. M., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaný mu o týchto záležitostiach hovoril už niekedy v roku 2018 alebo 2019 a znova asi pred mesiacom pred výsluchom s tým, že bude v tejto veci vypočutý. Svedok uviedol, že bol prítomný toho, keď žalovaný odovzdával peniaze žalobcovi, kedy sedeli so žalovaným v reštaurácii a žalovaný mu povedal, že má prísť nejaký známy, ktorému má vrátiť požičané peniaze a zároveň si ďalšie peniaze požičať. Svedok uviedol, že keď prišiel do reštaurácie žalobca, on sám si sadol k vedľajšiemu stolu vpravo s tým, že vedel potvrdiť, že obaja si riešili nejaké veci a žalovaný odovzdal žalobcovi peniaze, ktoré boli podľa zmluvy. Svedok uviedol, že sa malo jednať o sumu 4 500,-- Eur, pričom to vedel preto, že žalovaný ešte pred odovzdaním, keď spolu sedeli za jedným stolom peniaze prepočítaval. Následne žalobca z uvedených peňazí odrátal

sumu 3 000,-- Eur a znova ju žalovanému požičal. Svedok následne uviedol, že uvedené udalosti sa odohrali v reštaurácii na bývalom autobusovom nádraží Mlynské nivy v Bratislave na 1. poschodí.

14. Žalobca následne vo svojej výpovedi uviedol, že uvedeného svedka videl na pojednávaní prvýkrát a tohto nepozná, pričom zopakoval svoju výpoveď v tom zmysle, že stretnutie so žalovaným dňa 17. 02. sa neodohralo v reštaurácii, ale v jeho motorovom vozidle.

15. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Súd na základe vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu a vyššie citovaného právneho predpisu mal v konaní za preukázané, že sporové strany spísali listinu nazvanou Zmluva o pôžičke zo dňa 12. 10. 2018, ktorej predmetom mala byť pôžička vo výške 4 560,-- Eur, ktorú mal poskytnúť žalobca žalovanému. Uvedená pôžička mala byť splatná dňa 20. 02. 2017 a medzi zmluvnými stranami nebol dohodnutý úrok za uvedenú pôžičku.

17. Súd na základe vykonaného dokazovania mal teda v konaní za preukázané poskytnutie finančných prostriedkov zo strany žalobcu žalovanému vo výške 3 000,-- Eur, pričom žalobca v konaní nepreukázal poskytnutie sumy 1 560,-- Eur žalovanému. V tejto súvislosti však súd poukazuje na to, že žalovaný vo svojich tvrdeniach v konaní pred súdom uvádzal, že uznáva sumu 1 560,-- Eur ako úrok, ktorý mal žalobcovi tak isto vrátiť a sám žalobca žiadal, aby takýto úrok bol započítaný na istinu. Žalovaný teda v konaní uvádzal, že je pravdou, že žalobcovi mal vrátiť celkovo sumu 4 560,-- Eur a na potvrdenie, že takúto sumu má žalobcovi vrátiť, podpísal výdavkový pokladničný doklad o tom, že práve takúto sumu od žalobcu prevzal.

18. Žalovaný v konaní nepreukázal vrátenie či už pôžičky vo výške 3 000,-- Eur resp. celej sumy spolu s úrokom vo výške 4 560,-- Eur.

19. Súd mal ďalej v konaní za preukázané, že sporové strany spísali a podpísali listinu nazvanú Zmluva o pôžičke dňa 17. 02. 2017, ktorej predmetom mala byť pôžička zo strany žalobcu žalovanému vo výške 5 250,-- Eur, splatná dňa 31. 08. 2017, pričom sporové strany si úrok za pôžičku nedohodli. Súd po vykonaní dokazovania môže konštatovať, že bolo preukázané poskytnutie pôžičky vo výške 3 000,-- Eur, čo zhodne uvádzali sporové strany, pričom žalobcovi sa nepodarilo preukázať poskytnutie finančnej sumy žalovanému vo výške 2 250,-- Eur. Žalovaný však opätovne uvádzal, že suma 2 250,-- Eur predstavuje úrok z poskytnutej pôžičky, ktorú sa zaviazal vrátiť. Teda v konaní bolo nesporné, že žalovaný mal vrátiť celkovo sumu 5 250,-- Eur. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal tvrdenú dohodu o tom, že sa má vrátiť z uvedenej pôžičky len istina vo výške 3 000,-- Eur. Naopak súd v konaní mal za preukázané, že žalovaný z uvedenej pôžičky vrátil sumu 1 000,-- Eur.

20. Súd k uvedeným záverom dospel aj po potom čo doplnil nariadené dokazovanie výsluchom svedkov, pretože svedok Y. M. vo svojej výpovedi k sporným okolnostiam ohľadne poskytnutia či vrátenia finančných prostriedkov uviesť nič nevedel, pretože prítomný nebol a svedeckú výpoveď T. M. súd musel hodnotiť ako nedôveryhodnú a uvedenej výpovedi súd neuveril, pretože sám svedok uvádzal, že o týchto udalostiach už so žalovaným hovoril v predchádzajúcom období, napriek odstupu času si niektoré momenty pamätal až prekvapivo jednoznačne, hoci údajného stretnutia so sporovými stranami sa zúčastnil tak, že priamo pri stole, kde sa stretnutie sporových strán malo odhrať nesedel a sedel o niečo ďalej.

21. Z vykonaného dokazovania sporové strany jednoznačným spôsobom ani nepreukázali, kde malo dôjsť k vzájomným stretnutiam, pričom ani vykonaným dokazovaním sa takúto spornosť nepodarilo odstrániť, kedy žalobca tvrdil, že malo dôjsť k stretnutiu so žalovaným v jeho motorovom vozidle, naopak žalovaný tvrdil, že malo dôjsť k takémuto stretnutiu v reštaurácii na Mlynských nivách.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania potom konštatuje, že pokiaľ žalovaný sám v konaní uvádzal, aké finančné sumy mal žalobcovi vrátiť, pričom takéto sumy sa kryjú so sumami, ktoré boli poskytnuté resp. mali predstavovať úrok z poskytnutej pôžičky, je potrebné z takýchto tvrdení sporových strán vychádzať. Z uvedeného dôvodu potom súd považoval žalobný návrh žalobcu za dôvodný, ktorému

vyhovel v celom rozsahu, pretože žalovaný v konaní nepreukázal jednoznačným spôsobom vrátenie finančných prostriedkov, ktoré podľa vzájomnej dohody so žalobcom mal vrátiť teda sumu 4 560,-- Eur a z finančných prostriedkov, ktoré mal vrátiť na základe dohody zo dňa 17. 02. 2017 sa žalovanému podarilo preukázať vrátenie len sumy 1 000,-- Eur. Z uvedeného dôvodu potom súd žalobnému návrhu žalobcu vyhovel a rozhodol tak ako je vo výroku tohto rozhodnutia, pričom vyhovel žalobcovi aj v časti nároku na príslušenstvo, teda úrok z omeškania, keďže žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, pričom výška úrokov z omeškania vyplýva z nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

23: Súd zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 255 CSP tak, že žalobcovi ako strane sporu v plnom rozsahu úspešnej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorú náhradu trov konania je povinný žalobcovi zaplatiť do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.